

New Hope Luterilainen Seurakunta

189 Regent Street
Sudbury, Ontario
P3C 4C4

28.2.2021 – 2. paastonajan sunnuntai

Rukous ja usko

Tekstit

Päivän psalmi	Ps 25:1 – 10
1. lukukappalle	1. Moos. 32:23 – 32
2. lukukappale	Jaak. 1:2 – 6
Evankeliumi	Luuk. 7:36 – 50

Esirukouksissamme: Fred, Esme, Martha.

Muistamme Helen Koski 84v.

Laupias Jumala.

Poikasi Jeesus Kristus astui alas tuonelaan ja nousi kolmantena päivänä kuolleista. Kiitos siitä, että sinun valtasi ulottuu kuolemankin yli. Me uskomme poisnukkuneen sisaremme sinun käsiisi. Ole armollinen häntä. Anna ikuisen valosi loistaa hänelle. Amen.

Tulevia tapahtumia

Ti 2.3 klo 13.00 Zoom Raamattupiiri, ilmoittaminen pjp@nhlc.ca
Ke 3.3 klo 19.00 Zoom Lenten service & coffee, ilmoittaminen office@nhlc.ca
Pe 5.3 klo 19.00 Zoom Confirmation class
Su 7.3 klo 10.00 Messu † **Voima Hall**
klo 14.00 Engl. jp. **Regent St.**
Paastohartaus Video Facebookissa

Psalmi. Ps. 25:1 – 10

Daavidin psalmi. Sinun puoleesi, Herra, minä käännyn. Jumalani, sinun apuusi minä luotan. Enhän luota turhaan, ethän anna vihollisilleni sitä riemua, että he voittavat minut! Ei kukaan, joka luottaa sinuun, jää vaille apuasi. Vain luopiot joutuvat häpeään. Herra, osoita minulle tiesi, opeta minua kulkemaan polkujasi. Ohjaa minut totuutesi ja opeta minua, sinä Jumalani, auttajani! Sinuun minä luotan aina. Herra, sinä olet laupias, muista minua, osoita ikaikaista hyvyyttäsi. Älä muista nuoruuteni syntejä, älä pahoja tekojani! Sinä, joka olet uskollinen ja hyvä, älä unohda minua! Hyvä ja oikeamielinen on Herra, hän neuvoo syntisille tien. Hän hankkii sorretuille oikeuden, hän opettaa köyhille tiensä. Herran tie on hyvä, hän on uskollinen niille, jotka pitävät hänen liittonsa ja lakinsa.

1. lukukappale: 1. Moos. 32:23 – 32

Samana yönä Jaakob otti mukaan molemmat vaimonsa, molemmat orjattarensa ja kaikki yksitoista poikaansa ja kulki kahlamon kohdalta Jabbokin yli. Saatettuaan heidät ensin vastarannalle hän käski kuljettaa yli myös kaiken omaisuutensa. Vain Jaakob itse jäi toiselle rannalle. Siellä muuan mies paini hänen kanssaan aamunsarastukseen saakka. Kun mies huomasi, ettei päässyt voitolle, hän iski Jaakobia nivustaipeeseen, niin että Jaakobin lonkka nyrjähti hänen kamppaillessaan miehen kanssa. Mies sanoi hänelle: »Päästä minut menemään, sillä päivä valkenee.» Mutta Jaakob sanoi: »En päästä sinua, ellet siunaa minua.» Mies kysyi häneltä: »Mikä sinun nimesi on?» Hän vastasi: »Jaakob.» Silloin mies sanoi: »Sinua ei pidä enää sanoa Jaakobiksi, vaan Israeliksi, sillä sinä olet kamppailut Jumalan ja ihmisten kanssa ja voittanut.» Jaakob sanoi hänelle: »Sano sinäkin nimesi.» Mutta mies vastasi: »Miksi sinun pitäisi tietää minun nimeni?» Ja hän siunasi Jaakobin siellä. Jaakob antoi paikalle nimeksi Penuel. Hän sanoi: »Minä olen nähnyt Jumalan kasvoista kasvoihin, ja silti olen elossa.» Aurinko nousi, ja hän jatkoi matkaansa Penuelista eteenpäin ontuen lonkkaansa.

2. lukukappale: Jaak. 1:2 – 6

Veljeni, pitäkää pelkkänä ilona niitä monenlaisia koettelemuksia, joihin joudutte. Tehän tiedätte, että kun uskonne selviytyy koetuksesta, tämä kasvattaa teissä kestävyttä. Ja

kestävyys johtakoon täydelliseen tulokseen, jotta olisitte täydellisiä ja eheitä, ette vajaita miltään kohden. Jos kuitenkin joltakulta teistä puuttuu viisautta, pyytäköön sitä Jumalalta. Hän on saava pyytämänsä, sillä Jumala antaa auliisti kaikille, ketään soimaamatta. Mutta pyytäköön uskossa, lainkaan epäilemättä. Joka epäilee, on kuin meren aalto, jota tuuli ajaa sinne tänne.

Evankeliumi Luuk. 7:36 – 50

Eräs fariseus kutsui Jeesuksen kotiinsa aterialle, ja hän meni sinne ja asettui ruokapöytään. Kaupungissa asui nainen, joka vietti syntistä elämää. Kun hän sai tietää, että Jeesus oli aterialla fariseuksen luona, hän tuli sinne mukanaan alabasteripullo, jossa oli tuoksuöljyä. Hän asettui Jeesuksen taakse tämän jalkojen luo ja itki. Kun Jeesuksen jalat kastuivat hänen kyynelistään, hän kuivasi ne hiuksillaan, suuteli niitä ja voiteli ne tuoksuöljyllä. Fariseus, joka oli kutsunut Jeesuksen, näki sen ja ajatteli: »Jos tämä mies olisi profeetta, hän kyllä tietäisi, millainen nainen häneen koskee. Nainenhan on syntinen.» Silloin Jeesus sanoi hänelle: »Simon, minulla on sinulle puhuttavaa.» »Puhu vain, opettaja», fariseus vastasi. »Oli kaksi miestä», sanoi Jeesus. »He olivat velkaa rahanlainaajalle, toinen viisisataa, toinen viisikymmentä denaaria. Kun heillä ei ollut millä maksaa, rahanlainaaja antoi molemmille velan anteeksi. Miten on, kumpi heistä nyt rakastaa häntä enemmän?» Simon vastasi: »Eiköhän se, joka sai enemmän anteeksi.» »Aivan oikein», sanoi Jeesus. Hän kääntyi naiseen päin ja puhui Simonille: »Katso tätä naista. Kun tulin kotiisi, sinä et antanut vettä jalkojeni pesuun, mutta hän kasteli jalkani kyynelillä ja kuivasi ne hiuksillaan. Sinä et tervehtinyt minua suudelmalla, mutta hän on suudellut jalkojani siitä saakka kun tänne tulin. Sinä et voidellut päätäni öljyllä, mutta hän voiteli jalkani tuoksuöljyllä. Niinpä sanonkin sinulle: hän sai paljot syntinsä anteeksi, sen vuoksi hän rakasti paljon. Mutta joka saa anteeksi vähän, se myös rakastaa vähän.» Ja hän sanoi naiselle: »Kaikki sinun syntisi on annettu anteeksi.» Pöytävieraat alkoivat ihmetellä: »Kuka tuo mies on? Hänhän antaa syntejäkin anteeksi.» Mutta Jeesus sanoi naiselle: »Uskosi on pelastanut sinut. Mene rauhassa.»

Saarna:

Kaikki Uuden testamentin evankelistat kertovat naisesta joka voiteli Jeesuksen. Luukkaan versio poikkeaa muista siinä, että nyt ollaan vasta Jeesuksen toiminnan alussa Galileassa. Toinen merkittävä ero on, että naista kutsutaan Luukkaalla syntiseksi. Sananmukaisesti ”joka oli synnintekijä”. Syntiä ei määritellä, mutta väistämättä liitämme hänet prostituutioon, koska hän on nainen. Uuden testamentin maailmassa publikaanit ja prostituoidut olivat ns. julkisyntisiä. Heidän kanssaan kukaan itseään kunnioittava henkilö ei ollut tekemisissä. Luukkaan evankeliumissa nämä ihmiset kuitenkin kuvataan tavalla, joka ei saa meitä vihaamaan heitä. He toimivat ikään kuin samastumisen kohteena meille, syntisille. Kaikki syntisiksi kutsutut katuivat, tulevat Jeesuksen luo ja tulevat hyviksi. Ei itsessään vaan Jeesuksen kautta. Ajatelkaa että kirkkokansamme muistaa eräässä synnintunnustuksessaan tätäkin naista:

Oi sinä kaikkein armollisin,
ristiinnaulittu Herra Jeesus Kristus.
Armahda minua, vaivaista syntistä,
ja katso puoleeni laupeutesi silmin,
niin kuin sinä katsoit Pietariin, kun hän oli kieltänyt sinut,
ja niin kuin sinä katsoit syntiseen naiseen fariseuksen kodissa
ja ryöväriin ristinpuulla.
Anna minulle pyhä armosi,
että minä niin kuin Pietari itkisin syntejäni,
niin kuin syntinen nainen sinua sydämestäni rakastaisin
ja ryövärin kanssa saisin katsella pyhiä kasvojasi
taivaassa iankaikkisesti.

Nainen ilmaisee uskonsa rakkautena. Nainen ei varsinaisesti sano mitään, ei kerro katuvansa. Mutta käytöksellään hän osoittaa katumusta. Syntinen on ihminen joka ymmärtää tarvitsevansa Jumalan armoa. Syntisen tärkein ominaisuus on katumus. Nimenomaan parannuksen tekevä syntinen on kristityn esikuva. Jeesus sanoo, ettei hän tullut kutsumaan vanhurskaita vaan syntisiä parannukseen (Luuk. 5:30). Vain syntinen ihminen on Jumalalle kelpaava, hän on vanhurskas. Tämä ajatus on maailma silmissä kummallisuus, ehkäpä myös monelle kirkonpenkissä istuvalle. Mitä merkitystä Jeesuksella

muuten olisi jos kirkko olisi täynnä hyviä ja täydellisiä ihmisiä. Ei ”kunnon synnitön ihminen” tarvitse Jeesusta. Kirkko on täynnä syntisiä ihmisiä. Tämä voi tulla jollekin yllätyksenä.

Jumalan valtakunnassa, se mikä on ihmisten silmissä arvokasta, on Jumalalle iljetys (Luuk.16:15). Jumalan valtakunnassa ensimmäiset tulevat viimeisiksi ja viimeiset ensimmäisiksi. Vaikka fariseus kutsui Jeesuksen aterialle ja siten osoitti hyväksyntää Jeesusta kohtaan, jotakin puuttui. Me saatamme olla hyvinkin myönteisiä kirkkoa ja sen toimintaa kohtaan, vietämme siellä aikaamme syystä tai toisesta. Jeesuksin vaikuttaa oikein mukavalta kaverilta, mutta pelkkä ateriyhteys ei riitä. Evankeliumit puhut jonkinlaisesta kääntymyksestä. Meille luterilaisille aikalailta vieraasta termistä on kysymys. Miten tuo syntinen nainen voisi toimia meille esimerkkinä? Jeesus julistaa naiselle synnit anteeksi ja vieläpä tunnustaa tämän uskon: ”Uskosi on pelastanut sinut. Mene rauhassa.”

Vaikka emme tiedä naisen tulevasta elämästä mitään, niin kertomuksen logiikan mukaan naisen elämä muuttui. Luukkaalla parannuksen teko näkyy konkreettisenä tekona. Syntinen nainen on meille uskon esikuva, kunhan hän lakkaa elämästä syntisesti. Se joka menee itseensä ja katuu, voi olla varma Jeesuksen anteeksiantamuksesta, niin kuin tuo nainen uskoi. Se on se kääntymys ja usko: Isä ottaa katuvan syntisen avosylin vastaan. Uskommeko siihen oikeasti vai epäilemmekö?

Pastori Johanna Porkola

*Ole hyvä ja muista lähettää uhrilahjasi.
Lahjoittamisen helpottamiseksi meillä on nyt lahjoittamispainike
New Hope seurakunnan nettisivulla osoitteessa www.nhlc.ca
Aikaisemmat sunnuntaisaarnat löytyvät nettisivulta.*

Puh: 705-673-2933 E-mail: office@nhlc.ca Verkkosivu: nhlc.ca
Facebookissa: New Hope Lutheran Church
YouTubissa: New Hope Lutheran Church